

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 69.973 van 3 december 1997

A. 69.302/XIII-77

In zake : 1. **de vereniging zonder winst-oogmerk Radio Al Manar,**

2. **de vereniging zonder winst-oogmerk Radio Medi Inter,**

die woonplaats hebben gekozen bij
Mr. François JONGEN, advocaat,
Terhulpssteenweg 187
1170 Brussel,

tegen :

de Franse Gemeenschap,
vertegenwoordigd door haar
Regering,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Marc UYTENDAELE, advocaat,
Kapitein Crespelstraat 2-4
1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, XIIIe KAMER,

Gezien het op 1 augustus 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij de vereniging zonder winstoogmerk Radio Al Manar en de vereniging zonder winstoogmerk Radio Medi Inter de nietigverklaring vorderen van "het besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 22 april 1996 waarbij de V.Z.W. R.C.M. als niet-openbare radio wordt erkend en een vergunning krijgt om als enige op frequentie 106.8 MHz uit te zenden";

Gelet op arrest nr. 62.458 van 9 oktober 1996, waarbij de bij arrest nr. 60.631 van 28 juni 1996 voorlopig bevolen schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling wordt bevestigd en waarbij de termijnen gesteld voor de proceshandelingen worden beperkt;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van Mevr. HAUBERT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 21 maart 1997, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partijen;

Gelet op de beschikking van 5 september 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 2 oktober 1997, de datum waarop de zaak tot de terechtzitting van 13 november 1997 is uitgesteld;

Gehoord het verslag van de heer HANOTIAU, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Fr. JONGEN, advocaat, die voor de verzoekende partijen verschijnt, en van Mr. M. UYTENDAELE, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. DEBROUX, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de Hoge Raad voor de Audiovisuele Sector van de Franse Gemeenschap (verder in het arrest "Hoge Raad" genoemd) op 20 september 1990 een advies nr. 78 heeft gegeven betreffende de zes niet-openbare radio's die in Brussel erkend zijn bij een besluit van de Franse Gemeenschapsexecutieve van 12 juni 1986 om één enkele frequentie te delen die gewoonlijk "Arabische frequentie" genoemd wordt; dat het onder meer ging om Radio Medi Inter, waarbij de erkenning in het bezit was van de V.Z.W. Radio Medi Inter, om Radio Avenir (gewezen Radio Culture 3), waarbij de erkenning in het bezit was van de V.Z.W. Culture 3, en om Radio Avenir (gewezen Radio Wafa Fidélité), waarbij de erkenning in het bezit was van de V.Z.W. Radio El Wafa; dat de Hoge Raad de Executieve voorgesteld heeft de erkenning van de zes radio's in te trekken omdat zij de voorwaarden die door de vergunningen waren opgelegd, niet hadden nageleefd; dat de Hoge Raad in hetzelfde advies de Executieve verzocht heeft frequentie 106.8 MHz toe te wijzen aan één radio die zou dienen om in de behoeften van de Maghrebijnse migrantengemeenschap te voorzien, met dien verstande dat gezorgd zou moeten worden voor het noodzakelijke pluralisme met het oog op een harmonieus samenleven binnen de Franse Gemeenschap; dat de Executieve bij een besluit van 29 april 1991 besloten heeft de erkenning van de zes radio's van de zogenaamde "Arabische frequentie" in te trekken, waaronder die van Radio Medi Inter, een intrekking die evenwel pas effectief zou zijn van het ogenblik af dat de Executieve een nieuwe radio erkend zou hebben die

zich bij voorkeur richt tot de bevolking van Maghrebijnse oorsprong, en de Hoge Raad opgedragen heeft het erkennen van die ene radio voor te stellen na een aantal adviezen te hebben ingewonnen;

Overwegende dat de vertegenwoordigers van drie radio's, Medi Inter, El Wafa Fidélité en Culture 3 alsook een zekere RABAH HAJLAOUI op 12 april 1992 een vergadering hebben belegd, volgens de notulen ervan "Assemblée générale constituante" genoemd, waarop besloten is de drie radio's "onherroepelijk" samen te voegen tot "één enkele radiostructuur, V.Z.W. Radio Al Manar geheten", "de eigendom van alle technische apparatuur en meubilair van de drie radio's in kwestie over te dragen aan Radio Al Manar", en "per 3 juli om 19 uur uit te zenden onder de naam Radio Al Manar"; dat op de vergadering ook besloten is dat "Radio Al Manar alle schulden van de drie radio's op zich zal nemen" en de statuten van de V.Z.W. Radio Al Manar zijn goedgekeurd; dat die statuten op 17 september 1992 bekendgemaakt zijn in het Belgisch Staatsblad;

Overwegende dat de Hoge Raad, die op 31 oktober 1991 een advies nr. 113 heeft gegeven over de structuur en de organisatie van de toekomstige ene radio, op 9 juli 1992 een advies nr. 131 heeft uitgebracht "over de erkenning, in Brussel, van een niet-openbare radio waarvan de uitzendingen bij voorkeur bestemd zullen zijn voor de immigranten van Maghrebijnse oorsprong"; dat in het advies wordt aangegeven dat verscheidene aanvragen zijn ingediend "door radio's die tegenwoordig erkend zijn" en dat die aanvragen niet in overweging zullen worden genomen omdat de Executieve in haar besluit van 29 april 1991 gesteld heeft dat zij de erkenning van de zes radio's die op frequentie 106.8 MHz uitzenden, niet zou verlengen; dat zulks het geval blijkt te zijn met de V.Z.W. Radio Medi Inter, de tweede

verzoekende partij, die op 17 maart 1992 verzocht heeft om de "verlenging" van haar erkenning en waarvan de aanvraag niet is onderzocht; dat de Hoge Raad drie aanvragen heeft onderzocht "rechtstreeks ingediend overeenkomstig de in gang gezette procedure", namelijk die van Radio Oasis Alwaha, die van Radio Al Manar, de eerste verzoekende partij, ingediend op 17 maart 1992, en die van Radio de la Communauté Maghrébine (afgekort als R.C.M.), ingediend op 11 mei 1992; dat de Hoge Raad, die de drie projecten nauwkeurig heeft onderzocht en ze onderling heeft vergeleken, besloten heeft Radio Oasis Alwaha niet te erkennen; dat de Hoge Raad ten aanzien van Radio Al Manar en R.C.M. geoordeeld heeft dat de twee projecten "ruim voldoening schenken" en in overeenstemming zijn met de doelstellingen van de Executieve; dat de Hoge raad erop heeft gewezen dat Radio Al Manar, in tegenstelling met R.C.M., beschikte over de apparatuur om snel bedrijfsklaar te zijn en dat de door de beide radio's in uitzicht gestelde financiering hem "onzeker" toescheen; dat de Hoge Raad heeft opgemerkt dat R.C.M. "de radio is ten aanzien waarvan de raad en de diensten van de Executieve gedurende lange tijd betrokken zijn geweest bij het opzetten van zijn structuur van vereniging"; dat de Hoge Raad bij wijze van conclusie heeft voorgesteld slechts één radio te erkennen, mits een fusieafpraak kan worden gemaakt tussen Radio Al Manar en R.C.M., en voor het geval dat zij niet fuseren, de beide radio's te erkennen, die dan een frequentie zouden delen;

Overwegende dat de Executieve bij een besluit van 27 juli 1992 geweigerd heeft advies nr. 131 in overweging te nemen en de Hoge Raad gevraagd heeft haar een nieuw advies te bezorgen "waarin wordt nagegaan of het werkelijk mogelijk is radio Al Manar en radio R.C.M. te laten fuseren"; dat de Hoge Raad op 30 september 1992 advies nr. 134 heeft gegeven, dat

advies nr. 131 overneemt wat de ontleding van de aanvragen betreft, en na op 14 september 1992 de vertegenwoordigers van de belanghebbende radio's te hebben gehoord en na een bemiddelingsbijeenkomst op 29 september 1992, constateert dat het niet mogelijk is geweest om enige afspraak te maken over een blauwdruk voor fusie van Radio Al Manar en R.C.M.; dat de Hoge Raad geoordeeld heeft dat de statuten van de V.Z.W. R.C.M. voldoende grondslag opleverden voor de voorgenomen erkenning, waarbij acht leden evenwel hebben voorgeslagen leden van de V.Z.W. Al Manar op te nemen in de organen van de V.Z.W. R.C.M.;

Overwegende dat de verwerende partij op 9 december 1994 aan de drie belangstellende radio's een afschrift van advies nr. 134 van 30 september 1992 heeft doen toekomen en ze erop heeft gewezen dat zij overeenkomstig artikel 9, tweede lid, van het besluit van de Executieve van 24 december 1991 betreffende de erkenning van de private radio's het recht hebben om door de Hoge Raad te worden gehoord; dat zulks op 26 januari 1995 is geschied; dat de Hoge Raad op dezelfde dag advies nr. 168 heeft gegeven, naar luid waarvan hij aanraadt slechts één rechtspersoon te erkennen en de erkenning van de V.Z.W. R.C.M. voorstelt mits aan de volgende voorwaarden wordt voldaan :

- " - de raad van bestuur van de V.Z.W. RCM, die momenteel uit negen leden bestaat, dient te worden opengesteld voor ten minste vijf leden van de radio's die tot 31 maart 1993 zijn erkend;
- de V.Z.W. RCM behoort zich aan te sluiten bij het "Handvest van rechten en plichten voor een vreedzame samenleving van de Brusselse bevolkingsgroepen", opgemaakt door de Commissie van overleg met de Brusselaars van buitenlandse oorsprong;
- R.C.M. moet ermee instemmen dat een commissie voor de begeleiding van de radio wordt ingesteld door de Franse Gemeenschapscommissie, in samenwerking met

de Franstalige instanties van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest;

- naar rata van ten minste 50% dient Frans te worden gebruikt en de berichtgeving dient in het Frans en in het Arabisch dezelfde te zijn;
- de klemtoon behoort te worden gelegd op de lokale Brusselse en algemeen Belgische berichtgeving";

dat de Hoge Raad hierop heeft laten volgen "dat de V.Z.W. R.C.M., zoals zij behoorde te zijn samengesteld zodra de genoemde aanvullende bestuurders opgenomen zouden zijn, afdoende beantwoordt aan de inhoud van het besluit van de Executieve van 29 april 1991 en aan de taak die door dat besluit aan de raad wordt opgedragen" en de regering verzocht heeft "de V.Z.W. R.C.M. pas te herkennen nadat de al bij het Belgisch Staatsblad gedeponeerde statuten, waarvan zij kennis heeft gehad, vooraf zullen zijn bekendgemaakt";

Overwegende dat de Franse Gemeenschapsregering de V.Z.W. R.C.M. bij een besluit van 15 mei 1995 als niet-openbare radio heeft erkend en haar toestemming heeft gegeven om op frequentie 106.8 MHz uit te zenden; dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van dat besluit op aanvraag van de verzoekende partijen wegens uiterst dringende noodzakelijkheid is bevolen bij arrest nr. 54.370 van 6 juli 1995 en dat die schorsing bij arrest nr. 54.785 van 9 augustus 1995 is bevestigd;

Overwegende dat de verwerende partij twee brieven heeft geschreven die allebei van 4 juni 1996 dateren en als volgt luiden :

- aan de eerste verzoekende partij :

" Naar aanleiding van uw aanvraag om als niet-openbare radio te worden erkend, moet ik u tot mijn spijt meedelen dat de Franse Gemeenschapsregering op 22 april 1996 besloten heeft uw verzoek af te wijzen. Op die datum heeft de regering immers de erkenning van

de V.Z.W. R.C.M. bevestigd als radio die zich bij voorkeur tot de bevolking van Maghrebijnse oorsprong in Brussel richt.

Wilt u die beslissing aanvechten, dan kunt u bij de Raad van State een vordering tot schorsing en/of een beroep tot nietigverklaring instellen (...)"

- en aan de tweede verzoekende partij :

" Hierbij deel ik u mede dat de Franse Gemeenschapsregering bij een besluit van 22 april 1996 besloten heeft de V.Z.W. R.C.M. te erkennen als niet-openbare radio die zich bij voorkeur tot de bevolking van Maghrebijnse oorsprong in Brussel richt. Die V.Z.W. heeft een vergunning om als enige op frequentie 106.8 MHz uitzenden.

Met die beslissing wordt een einde gemaakt aan de gedoogperiode waarin tot 1 april 1993 wettelijk erkende radio's zijn blijven uitzenden op frequentie 106.8 MHz. Als enige andere persoon dan de V.Z.W. R.C.M. frequentie 106.8 MHz bezet, zullen overheidsbestuur en gerecht die op de ether hebben toe te zien, ingrijpen.

(...)"

dat de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit van 22 april 1996 is geschorst bij arrest nr. 60.631 van 28 juni 1996, welke schorsing bij arrest nr. 62.458 van 9 oktober 1996 is bevestigd;

Overwegende dat de verwerende partij betwist dat de tweede verzoekende partij er belang bij heeft in rechte op te treden omdat "haar uitzendvergunning is ingetrokken bij een beslissing van 29 april 1991 die zij niet heeft aangevochten";

Overwegende dat de tweede verzoekende partij op 17 maart 1992 een nieuwe erkenning heeft aangevraagd; dat die aanvraag bij de bestreden handeling is afgewezen; dat de bestreden handeling aldus een nadeel inhoudt voor de tweede verzoekende partij, die er dan ook belang bij heeft die handeling aan te vechten; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat de verzoekende partijen een eerste middel ontleen aan de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat zij betogen dat in de bestreden handeling niet wordt vermeld welke feitelijke en juridische motieven aan de beslissing van de verwerende partij ten grondslag liggen, terwijl, eerste onderdeel, de intrekking van de erkenning van de tweede verzoekende partij afdoende gemotiveerd had moeten worden en terwijl, tweede onderdeel, de afwijzing van de erkenningsaanvragen van de twee verzoekende partijen - die in dat opzicht een individuele handeling is - ook had moeten worden gemotiveerd, inzonderheid in verband met het feit dat de V.Z.W. R.C.M. een exclusieve erkenning heeft gekregen, dat de eerste verzoekende partij is geweerd die al bijna vier jaar haar technische, redactionele en financiële mogelijkheden heeft bewezen en dat de aanvraag van de tweede verzoekende partij niet in aanmerking is genomen;

Overwegende dat zij een tweede middel ontleen aan machtsoverschrijding, aan kennelijke dwaling omtrent de beoordeling, aan schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, alsook aan schending van de artikelen 33 en 37 van het decreet van 17 juli 1987 over de audiovisuele sector, aan schending van het evenredigheidsbeginsel en van het beginsel van behoorlijk bestuur; dat de tweede verzoekende partij, wat de intrekking van haar erkenning betreft, opmerkt dat haar alleen lichte gebreken werden verweten : te weinig Frans, te veel berichtgeving over de Arabische landen en cultureel onvoldoende hoogstaande uitzendingen, terwijl de andere drie radio's waarvan de erkenning eveneens is ingetrokken werd aangerekend dat zij "antiwesters" waren; dat zij aldus vaststelt dat zonder enig onderscheid dezelfde sanctie is uitgevaardigd; dat de twee verzoekende partijen, wat de afwijzing

van hun erkenningsaanvragen betreft, beklemtonen dat "het kennelijk in strijd is met het beginsel van behoorlijk bestuur voor de uitzendingen op de Arabische frequentie te kiezen voor een radio zonder enige uitzendervaring waarvan de zendgemachtigden zich nog niet hebben waargemaakt", "de voorkeur te geven aan een radio die kennelijk is opgericht binnen de invloedssfeer van de overheid (Hoge Raad voor de Audiovisuele Sector en Regering van de verwerende partij)" en de aanvragen van de radio's die zich wel al waargemaakt hebben, af te wijzen;

Overwegende dat de verwerende partij in verband met het eerste middel antwoordt dat de bestreden handeling uitdrukkelijk gemotiveerd is; dat zij het niet eens is met de tweede verzoekende partij, die de bestreden handeling als een intrekking van de uitzendvergunning ziet; dat zij meent dat de tweede verzoekende partij had moeten opkomen tegen "het besluit van 29 april 1991 waarbij de erkenning van de V.Z.W. Medi Inter is beëindigd en de inwerkingtreding van die beslissing alleen maar is uitgesteld";

Overwegende dat de verwerende partij in verband met het tweede middel erop wijst dat zij discretionair kan oordelen welke radio's een zendvergunning behoren te krijgen; dat zij in antwoord op de "vragen en opmerkingen vervat in arrest nr. 60.631 van 28 juni 1996" voorts vermeldt :

" De verwerende partij wordt verweten :

- dat zij zonder nadere toelichting beweert dat de twee adviezen van de Hoge Raad niet stroken met het besluit van 24 december 1991;
- dat zij niet toelicht waarom slechts één Arabische radio behoort te worden erkend;
- dat de uiteindelijke keuze alleen wordt gemotiveerd doordat R.C.M. een nieuwe zender is

die is opgericht na een lang besluitvormingsproces dat door de Hoge Raad en de Regering is gesteund;

- dat zij niet uitlegt waarom zij de bestaande radio's geen frequentie heeft laat delen of niet bij de nieuwe zender heeft betrokken, inzonderheid door ze via één bestuurslid van elke bestaande radio te laten vertegenwoordigen.

Daarbij maakt de verwerende partij de volgende opmerkingen.

1. De kritiek op de Hoge Raad

Op dat punt is de bestreden handeling als volgt gesteld :

- " Overwegende dat de Hoge Raad voor de Audiovisuele Sector in zijn laatste twee adviezen erkenningsvoorwaarden heeft vermeld die nieuw zijn ten opzichte van wat in de vroegere adviezen was gesteld; dat die voorwaarden indruisen tegen het totstandkomingsproces van de V.Z.W. R.C.M. dat dezelfde Hoge Raad op gang heeft gebracht en dat dit advies niet genoegzaam voldoet aan het besluit van 24 december 1991 van de Franse Gemeenschapsexecutieve betreffende de erkenning van de private radio's".

De verwerende partij is van mening dat die considerans op zich volkomen duidelijk is. Voor zover nodig merkt zij allereerst op dat de Hoge Raad in zijn advies nr. 168 geoordeeld heeft dat hij de erkenning van R.C.M. kon afhankelijk stellen van de naleving van uitdrukkelijke voorwaarden die voorheen nooit waren gesteld. Hoeft daarbij nog te worden opgemerkt dat dit initiatief - dat aanvankelijk door de verwerende partij werd aanvaard - door auditeur HAUBERT is bekritiseerd ? Aangezien die voorwaarden niet vervat zijn in de regelgeving terzake - inzonderheid het besluit van 24 december 1991 van de Franse Gemeenschapsexecutieve betreffende de erkenning van de private radio's - heeft de verwerende partij geoordeeld op dat punt van het advies van de Hoge Raad te moeten afwijken. Voorts is advies nr. 134, waarin wordt aanbevolen de frequentie te delen, in flagrante tegenspraak met de beslissing van 29 april 1991 waarbij de Executieve niet aanraadde om de frequentie te delen, maar één radio op te richten waarin de zes vroeger erkende radio's en twee radio's die een gunstig advies omtrent hun erkenning hadden gekregen, samengaan.

2. Erkenning van één radio en afwijzing van het voorstel om de frequentie te delen

Men kan niet volhouden dat de Franse Gemeenschap niet het recht heeft één enkele radio op de Arabische frequentie te erkennen zonder afbreuk te doen aan de discretionaire bevoegdheid van de overheid die belast is met het toewijzen van de frequenties. Uit het dossier blijkt dat de Franse Gemeenschap zich dat sedert 1991 vast voorgenomen heeft. De redenen zijn genoegzaam bekend en vloeien voort uit de vroegere situatie. De aanwezigheid van verscheidene radio's had onbetwist tot gevolg gehad dat de organisatie van de Arabische frequentie constant in de war liep. Die verwarring had niet alleen te maken met de soms betwistbare inhoud van de programma's en het gebrekkige bestuur van sommige radio's.

Zo staat in advies nr. 78 van de Hoge Raad het volgende te lezen :

- " Uit deze studie, die aan de Hoge Raad is bezorgd, is gebleken dat die radio's niet aan de erkenningsvoorwaarden voldoen :
- niet de helft, maar slechts één zesde van de zendtijd wordt er in het Frans uitgezonden;
 - de berichtgeving is amateuristisch en vooral toegespitst op de Arabische landen en de problemen die zich daar voordoen; ze heeft zelden betrekking op de actualiteit van het gastland of de gaststreek, de migranten die daar wonen en de instellingen die belangrijk voor hen kunnen zijn;
 - uitzendingen voor migranten van de tweede generatie - inzonderheid migrantenjongeren - zijn zeldzaam en staan niet in verband met wat die generatie in België bezighoudt;
 - religieuze uitzendingen nemen een groot deel van de zendtijd in; bovendien zijn de programma's geenszins pluralistisch;
 - in talrijke uitzendingen wordt systematisch kritiek geleverd op de westerse beschaving en de westerse normen;
 - culturele uitzendingen zijn er niet;
 - reclame is uitsluitend gericht op handelaars en dienstverleners uit de Maghrebijnse migrantengemeenschap.

Daaruit blijkt duidelijk dat de verschillende radio's zich niet aan de erkenningsvoorwaarden houden, ondanks herhaalde beloften.

Overwegende dat het nagenoeg onmogelijk lijkt de nodige verbeteringen te bereiken en dat er blijkbaar geen coördinatie onder de verschillende radio's tot stand kan worden gebracht en dat de Raad aan de Executieve voorstelt om de erkenning van (...) in te trekken.

Wordt de intrekking van de erkenning op het einde van de procedure bevestigd, dan stelt de Raad aan de Executieve voor om de frequentie die in Brussel is vrijgekomen, eerlang toe te kennen aan een enkele radio die moet voorzien in de behoeften van de Maghrebijnse migranten in de stad waar zij leven en rekening houdend met hun land van herkomst; die radio moet voor het nodige pluralisme inzake cultuur, taal, filosofie en ideologie zorgen en dat pluralisme handhaven met het oog op een harmonieus samenleven binnen de Franse Gemeenschap".

Met andere woorden : van meet af aan wordt geopteerd voor de erkenning van een enkele radio waarvan wordt verwacht dat hij voldoet aan vereisten die vroeger niet zijn vervuld, inzonderheid uitzenden in het Frans alsook pluralistisch zijn inzake cultuur, taal, filosofie en ideologie.

3. Redenen waarom voor R.C.M. is gekozen en afwijzing van het delen van een frequentie

Er wordt niet betwist dat het R.C.M.-project is opgezet in het licht van wat de Executieve in 1991 had beslist. Elk misverstand daaromtrent moet worden voorkomen. De overheid heeft geen radio opgericht, zoals de verzoekende partijen insinueren. Ze heeft gewoon de oprichting ervan aangemoedigd, door de voorwaarden te scheppen die het mogelijk maken om verschillende partners van de Arabische radio's samen te brengen. Aanvankelijk waren alle voormalige radio's en ook nieuwe actoren bij het project betrokken.

Hier moet dan ook worden vermeld hoe de algemene vergadering van R.C.M. is samengesteld. De zeven bestaande radio's hebben een persoon aangewezen die deel moest uitmaken van de kern.

Dat waren de heren BOUDA (Medi Inter), EL KTIBI (Culture 3), TEMSAMANI (La voix de l'Islam), ZITOUNI (Al Watan), ZOUFRI (Mosaïque) en HAKEM (Midi 1) alsook mevrouw SAIDI (El Wafa). Die kern heeft nog vijf andere leden gekozen uit de gegadigden die door alle bestaande radio's waren voorgedragen. Een begeleidingscomité heeft vier bijkomende personen aangewezen. Die zestien vormden samen de algemene vergadering van R.C.M., die op haar beurt veertien

nieuwe personen heeft gekozen, namelijk investeerders of presentatoren.

In die periode zijn vertegenwoordigers van drie radio's - Medi Inter, Culture 3 en El Wafa - namelijk mevrouw SAIDA en de heren BOUDA, DINE en EL KTIBI uit het project gestapt om een concurrerend project, te weten Al Manar, op te starten.

Naderhand is gebleken dat de vertegenwoordigers van radio El Wafa en Culture 3, namelijk mevrouw SAIDA en de heer EL KTIBI, uit het project Al Manar zijn gestapt, waarin dus slechts nog één van de zes oorspronkelijke radio's, namelijk de tweede verzoekende partij, vertegenwoordigd is.

Voorts is de Franse Gemeenschapsregering niet bevoegd om de vertegenwoordigers van Al Manar en van R.C.M. tot een fusie te dwingen.

Het pluralisme van R.C.M. staat buiten kijf, daar de bestuursorganen niet alleen nieuwe partners tellen, maar ook vertegenwoordigers van drie voormalige radio's en daar bovendien blijkt dat vertegenwoordigers van Radio El Wafa en Radio Culture 3 - die aanvankelijk bij de oprichting van radio Al Manar betrokken waren - zich bij R.C.M. hebben aangesloten of van plan zijn dat te doen (zie advies nr. 168 van de Hoge Raad en aanvullende stukken nrs. 1 tot 3)";

Overwegende dat de verzoekende partijen daarop antwoorden dat het besluit van 29 april 1991 "zolang de bestreden handeling niet was goedgekeurd, slechts een voorbereidend stuk was dat geen nadeel berokkende", zodat er toen geen reden was om het te bestrijden; dat zij van mening zijn dat, wat het eerste middel betreft, de ontoereikende motivering van de bestreden handeling betrekking heeft op de keuze van de V.Z.W. R.C.M. en op de omstandigheid dat de tweede verzoekende partij "niet in aanmerking is genomen"; dat zij onderstrepen dat het tweede middel betrekking heeft op dwaling omtrent de motieven, en niet op een gebrekkige motivering;

Overwegende dat de aanhef van het bestreden besluit aldus luidt :

" (Gelet op) het decreet van 17 juli 1987 over de audio-visuele sector, inzonderheid op de artikelen 30 en 35, tweede lid, gewijzigd bij het decreet van 19 juli 1991;

Gelet op het besluit van de Executieve van 24 december 1991 betreffende de erkenning van de private radio's;

Gelet op advies nr. 134 d.d. 30 september 1992 van de Hoge Raad voor de Audiovisuele Sector over de erkenning, in Brussel, van een niet-openbare radio waarvan de uitzendingen bij voorkeur bestemd zullen zijn voor de immigranten van Maghrebijnse oorsprong;

Gelet op advies nr. 135 d.d. 30 september 1992 van de Hoge Raad voor de Audiovisuele Sector over de erkenning en de verlenging van de erkenning van niet-openbare radio's;

Gelet op advies nr. 157 d.d. 10 maart 1994 van de Hoge Raad voor de Audiovisuele Sector over de erkenning van niet-openbare radio's;

Gelet op advies nr. 160 d.d. 23 juni 1994 van de Hoge Raad voor de Audiovisuele Sector over aanvragen om als niet-openbare radio te worden erkend, omtrent welke een eerste advies nr. 157 is gegeven op 10 maart 1994;

Gelet op advies nr. 168 d.d. 26 januari 1995 van de Hoge Raad voor de Audiovisuele Sector over de erkenning, te Brussel, van één enkele niet-openbare radio die zich bij voorkeur tot de Maghrebijnse migranten richt;

Gelet op het besluit van 6 februari 1995 van de Franse Gemeenschapsregering betreffende de erkenning van niet-openbare radio's, zoals gewijzigd bij het besluit van 10 april 1995;

Gelet op het besluit van 10 januari 1992 betreffende de klankradio-omroep in frequentiemodulatie in de band 87,5 MHz - 108 MHz;

Overwegende dat de Franse Gemeenschapsregering op 15 mei 1995 een besluit heeft uitgevaardigd waarbij de V.Z.W. R.C.M. als niet-openbare radio wordt erkend en een vergunning krijgt om als enige op frequentie 106.8 MHz uit te zenden;

Overwegende dat de V.Z.W. Radio Al Manar en de V.Z.W. Radio Medi Inter op 20 juni 1995 een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing tegen die beslissing hebben ingesteld;

Overwegende dat de Raad van State dit besluit bij arrest nr. 54.370 van 6 juli 1995 en bij arrest nr. 54.785 van 9 augustus 1995 heeft geschorst;

Overwegende dat mevrouw HAUBERT, auditeur, in het raam van de procedure tot nietigverklaring, heeft geconcludeerd dat dit besluit diende te worden vernietigd, meer bepaald omdat daarin niet duidelijk was aangegeven waarom de Franse Gemeenschap voor R.C.M. en niet voor de V.Z.W. Radio Al Manar heeft gekozen;

Overwegende dat het voormelde besluit van 15 mei 1995 derhalve enerzijds dient te worden opgeheven;

Overwegende dat het anderzijds echter goed zou zijn dat een radio zich specifiek tot de Maghrebijnse migrantengemeenschap te Brussel kan richten en aldus in hun behoefte om zich te uiten, alsook in hun behoefte aan informatie en cultuur kan voorzien;

Overwegende dat de Hoge Raad voor de Audiovisuele Sector in advies nr. 78 van 20 september 1990 heeft aanbevolen om in Brussel één pluralistische radio te erkennen die zich bij voorkeur richt tot de bevolking van Maghrebijnse oorsprong en om de erkenning in te trekken van de zes radio's die toen een erkenning hadden om een frequentie te delen, meer bepaald omdat ze niet voldaan hadden aan de voorwaarden die op 12 juni 1986 aan hun aanvankelijke erkenning waren verbonden;

Overwegende dat de Hoge Raad voor de Audiovisuele Sector in advies nr. 91 van 17 januari 1991 voorstelde om de nodige contacten te leggen, inzonderheid met de zes toen erkende radio's, om een project voor de oprichting van een nieuwe radio uit te werken;

Overwegende dat de Executieve op 29 april 1991 een beslissing heeft uitgevaardigd, waarvan op 14 juni 1991 kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de erkenning van de zes radio's die toen een erkenning hadden om op frequentie 106.8 MHz uit te zenden, wordt ingetrokken vanaf de datum waarop een nieuwe, pluralistische radio wordt erkend die zich te Brussel tot de bevolking van Maghrebijnse oorsprong kan richten;

Overwegende dat de radio's genoemd in het besluit van 29 april 1991 op 28 juni 1991 zijn bijeengeroepen teneinde betrokken te worden bij de oprichting van één enkele radio die zich in Brussel tot de bevolking van Maghrebijnse oorsprong zou richten; dat op 14 maart 1992 de algemene vergadering van een V.Z.W, hierna R.C.M. te noemen, is opgericht, na een procedure die de zes toen erkende radio's hebben aanvaard en die de

Hoge Raad voor de Audiovisuele Sector in zijn advies nr. 113 van 13 oktober 1991 heeft beschreven en bevestigd;

Overwegende dat de Franse Gemeenschapsexecutieve de procedure die de Hoge Raad voor de Audiovisuele Sector in zijn advies nr. 113 heeft genoemd, in een besluit van 6 januari 1992 heeft opgetekend;

Overwegende dat de Hoge Raad voor de Audiovisuele Sector in zijn advies nr. 131 van 9 juli 1992 heeft geoordeeld dat het project van ENTRAIDE ET PARTICIPATION ARABE moest worden geweerd, omdat het niet aan de vormvereisten voldeed;

Overwegende dat de meningen binnen de Hoge Raad voor de Audiovisuele Sector in zijn advies nr. 134 verdeeld waren; acht leden waren van oordeel dat de Executieve het R.C.M.-project moest erkennen, voor zover die V.Z.W. bereid is om leden van de algemene vergadering van radio Al Manar in haar algemene vergadering en in haar raad van bestuur op te nemen; zeven andere leden waren van mening dat de erkenning moest worden toegekend aan een nieuwe V.Z.W. waarin de leden van de V.Z.W. R.C.M. en de V.Z.W. Al Manar evenwichtig en gelijkkelijk vertegenwoordigd zijn;

"Overwegende dat de Hoge Raad voor de Audiovisuele Sector in zijn laatste twee adviezen erkenningsvoorwaarden heeft vermeld die nieuw zijn ten opzichte van wat in de vroegere adviezen was gesteld; dat die voorwaarden indruisen tegen het totstandkomingsproces van de V.Z.W. R.C.M. dat dezelfde Hoge Raad op gang heeft gebracht en dat dit advies niet genoegzaam voldoet aan het besluit van 24 december 1991 van de Franse Gemeenschapsexecutieve betreffende de erkenning van de private radio's".;

Overwegende dat de Franse Gemeenschapsregering hoe dan ook van oordeel is dat slechts één radio kan worden erkend en erop wijst dat geen enkele radio een recht op de erkenning kan doen gelden;

Overwegende dat de Franse Gemeenschapsregering de Hoge Raad voor de Audiovisuele Sector kan volgen, in zoverre die de erkenningsaanvraag van ENTRAIDE ET PARTICIPATION ARABE heeft geweigerd;

Overwegende dat de Franse Gemeenschapsregering tussen twee projecten een keuze moet maken, omdat het haar zeer belangrijk lijkt slechts één radio te erkennen teneinde de problemen uit het verleden te voorkomen en de beslissing van 29 april 1991 in acht te nemen, en dat zij op basis van dit gegeven alleen de V.Z.W. R.C.M. erkent;

Overwegende dat de V.Z.W. R.C.M., meer dan de V.Z.W. Al Manar, een nieuwe zender is onder de Arabisch sprekende radio's, die is opgericht na een lang besluitvormingsproces dat door de Hoge Raad voor de Audiovisuele Sector en de Regering is gesteund;

Gelet op het besluit van de Regering van 22 april 1996;

Op de voordracht van de Minister van Onderwijs en Audiovisuele Media";

Overwegende dat de beslissing om slechts één radio te behouden, in de bestreden handeling wordt gemotiveerd met de overweging dat men de problemen uit het verleden wil voorkomen; dat de beslissing op dat punt afdoende gemotiveerd is;

Overwegende, wat de keuze van de V.Z.W. R.C.M. betreft, dat de handeling uitdrukkelijk gemotiveerd is doordat "de V.Z.W. R.C.M., meer dan de V.Z.W. Al Manar een nieuwe zender is onder Arabisch sprekende radio's, die is opgericht na een lang besluitvormingsproces dat door de Hoge Raad voor de Audiovisuele Sector en de Regering is gesteund"; dat in die motivering alleen wordt vermeld dat de voorkeur uitgaat naar een instelling waarvan de verwerende partij, zoals zij zelf erkent, de oprichting heeft aangemoedigd, maar dat daarin geen objectieve redenen worden opgegeven waarom de verwerende partij ze erkent;

Overwegende dat de uitleg die de verwerende partij in haar memorie van antwoord heeft gegeven, niet kan verhelpen dat de motivering vermeld in de bestreden handeling ontoereikend is; dat de middelen gegrond zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 22 april 1996 waarbij de V.Z.W. "Radio de la Communauté Maghrébine" (R.C.M.) in Brussel als niet-openbare radio wordt erkend en een vergunning krijgt om als enige op frequentie 106.8 MHz uit te zenden.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 8.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, op drie december 1900 zevenennegentig door :

de HH. HANOTIAU,	kamervoorzitter,
LEROY,	staatsraad,
QUERTAINMONT,	staatsraad,
Mevr. MALCORPS,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

M. HANOTIAU.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.